



Blaž Potočnik, župnik šentviški.

(Sestavil dr. Fr. L.)

Rakor so se Slovenci poslednji čas spominjali s slavnostmi Vodnika, Ravnikarja, Bleiweisa, tako so o lepi priliki obnovili spomin pokojn. Blaža Potočnika, bivšega šentvi-

škega župnika. Pisatelj teh vrstic ga ni poznal osebno, a reči mora, da je slišal toliko in tolikokrat o njem, kakor skoro o nobenem drugem slovenskem duhovniku. V učenih razgovorih se omenja Blaž Potočnik kot strokovnjak, bodisi slovniški, bodisi zvezdoslovni; v umetelnosti navajajo Potočnika kot pesnika in glasbenika; v duhovskih stvareh velja Potočnik kot znamenit govornik; v gospodarstvu je bil

svojim župljanom vzgled umnosti; kot vesel tovariš in prijatelj pa je bil neusahljiv studenec šale in dovtipov. Skoro v vsaki veseli družbi, v kateri pové kak gost kaj šaljivega za smeh, pride na vrsto tudi par Potočnikovih. Ako je še dan-

danes, 20. leto po njegovi smrti, njegov spomin tako živ, torej je pač pokojnik popularen. Prav zato — mislim — se spodobi, da tudi naš list nabere nekaj črtic o pokojniku, zlasti še, ker ima precejšnje zasluge za naše slovstvo.

Seveda ne moremo podati nič novega, ampak le povzeti nekoliko iz tega, kar smo o njem čitali in slišali. Takoj ob njegovi smrti so pisale o njem kratko »Novice« (leta 1872. št. 26, str. 208) in »Danica« (šte. 26., str. 202). Obširnejši opis njegovega življenja in delovanja je priobčen v »Letopisu Slovenske Matice« za l. 1872/73. (str. 137—152), spisal ga je g. J. Žan. Slovstveno delovanje je obširno popisal gosp.

prof. Marn v »Jezičniku« (XXIII., str. 86 do 90). Prav pred kratkim pa je gospod Janko Žirovnik sestavil malo knjižico: »Blaž Potočnik. Spomenica ob petindvajsetletnici čitalnice v Šent-Vidu pri Ljubljani«, ozirajoč se na prejšnje spise,

